

روشی نوین برای شناسایی پراکنش مکانی نمایشنامه‌های زیستی مهار کردن سیل

روح انگیز اختری^۱، بهرام ثقفیان^۲، جمال محمد ولی سامانی^۳، باقر قرمز چشمه^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۸/۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۱۸

چکیده

با توجه به این که در بیشتر حوضه‌های آبخیز کشور رویدادن سیل و زیانهای ناشی از آن در حال افزایش است، و از سوی دیگر، طرحهای مهار کردن سیلاب هزینه‌های هنگفتی را در بردارند، تعیین نمایشنامه‌های مهار کردن سیل و اولویت‌بندی آنها از نظر تعیین نوع و پراکنش عملیات مهار کردن در راستای مدیریت جامع حوضه‌های آبخیز ضروری است. تأثیر نمایشنامه‌های مختلف مهار کردن سیل را می‌توان با کمک شبیه‌های شبیه‌سازی در قالب ترکیب شبیه‌های آشناسی و هیدرولیکی پیش بینی کرده و مناسبترین آنها را بر اساس تابع هدف، مشتمل بر کاهش توأمان هزینه و زیانها، شناسایی نمود. نبود یا کمبود اطلاعات مورد نیاز برای تعیین دقیق اندازه‌ی هزینه و زیان ناشی از سیل کاربرد روشهای شبیه‌سازی را برای برآورد آنها ناگزیر می‌نماید؛ لذا، در این تحقیق، نسبت سود به هزینه به صورت تابعی از عوامل آشناسی حوضه تعریف شد. برای بررسی عملکرد رابطه‌ی سود- هزینه پیشنهادی و تعیین پراکنش مکانی گزینه‌های مهار کردن سیل در حوضه رودزرد، دو نمایشنامه‌ی ارتقاء مراتع و تبدیل مراتع به کشتزار و باغ، با دیدگاه مدیریت و افزایش تراکم پوشش گیاهی به عنوان عملیات زیستی مهار کردن سیل انتخاب گردیدند. برای تبدیل بارش به رواناب در هر زیرحوضه شبیه توزیعی آشناسی ModClark مورد بهره برداری قرار گرفت، و برای روندیابی آبنمای زیرحوضه‌ها در شبکه‌ی رودخانه در حالت جریان غیرماندگار نرم افزار HEC-RAS به کار گرفته شد. شبیه تلفیقی بر پایه‌ی نقشه‌های کاربری جدید برای هر نمایشنامه اجرا شد و بده‌ی اوج در خروجی حوضه محاسبه گردید. نتایج ارزیابی نمایشنامه‌ها براساس رابطه‌ی سود- هزینه پیشنهادی نشان دادند که نمایشنامه ارتقاء و بهبود مرتع نسبت به نمایشنامه‌ی دیگر در کاهش بده‌ی اوج هم در خروجی هر زیرحوضه، و هم در خروجی کل حوضه، موثرتر است. در راستای تعیین پراکنش مکانی گزینه‌ی زیستی مهار کردن سیل فوق براساس رابطه‌ی پیشنهادی برای کاهش بده‌ی اوج خروجی از زیرحوضه، اولویت اول و دوم را زیرحوضه‌های آبگلال و ماشین به خود اختصاص دادند. برای کاهش بده‌ی اوج آبنمای خروجی از کل حوضه، زیرحوضه‌های ماشین و دم‌دلی در نخستین اولویت مکانی برای اعمال این نمایشنامه، و زیرحوضه‌های آبگلال و آل خورشید در دومین اولویت مکانی قرار دارند.

واژه‌های کلیدی: نمایشنامه‌ی زیستی، تغییر کاربری اراضی، مهار کردن سیل، شدت سیلخیزی

^۱- دانشجوی دکتری سازه‌های آبی دانشگاه تربیت مدرس

^۲- استاد مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری و استاد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

^۳- استاد گروه سازه‌های آبی دانشگاه تربیت مدرس

^۴- کارشناس ارشد پژوهشی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

*- نویسنده مسئول: r.akhtari@gmail.com

مقدمه

شمار رخداد‌های طبیعی و آثار اقتصادی آنها در جهان روند رو به رشدی دارد. در دهه‌ی ۱۹۸۱ الی ۱۹۹۰، تعداد افراد زیان دیده از این بلایای طبیعی سالانه، ۱۴۷ میلیون نفر بوده، در حالی میانگین این آمار در دهه‌ی ۱۹۹۱ الی ۲۰۰۰ به ۲۱۱ میلیون نفر رسیده است. سیل بیشترین توان زیان را در مقایسه با دیگر بلایای طبیعی دارد. در ایران نیز سیل بیشترین زیانهای رخدادن بلایای طبیعی را با حدود ۴ میلیارد دلار آمریکا زیان اقتصادی طی دوره‌ی ۲۰۰۴-۱۹۰۹ به خود اختصاص داده است (امیدوار و خدائی، ۲۰۰۸).

افزایش شهرنشینی تنها با تبدیل جنگلها، چراگاهها و کشتزارها، به مناطق ناتراوا، شامل جاده‌ها، سقف خانه‌ها، پیاده‌روها و غیره امکان پذیر است. در ۵۰ سال اخیر، شاهد توسعه‌ی چشمگیر شهرنشینی در جهان هستیم. تغییر در الگوی کاربری منافع اقتصادی و اجتماعی زیادی را فراهم می‌کند، اما از سوی دیگر، اثرات منفی بر سامانه‌ی منابع آب، شرایط آبشناسی حوضه‌ها و بوم نظام پایین دست می‌گذارد. آثار این پدیده را در حوضه‌ها می‌توان در افزایش بدهی اوج، افزایش حجم رواناب، کاهش زمان رسیدن رواناب به مخازن آبی، افزایش فراوانی و شدت سیل و افزایش سرعت رواناب در طی رویداد سیل عنوان کرد (ریچهد و همکاران، ۲۰۱۰).

با مدیریت صحیح حوضه‌ی آبخیز می‌توان زیانهای وارده را طی سیلابهای نه چندان بزرگ کاهش داد. این اقدامات مدیریتی را می‌توان تحت دو عنوان کلی دسته‌بندی نمود: ۱- توسعه و بهبود پوشش گیاهی، علفزارها و جنگلها؛ ۲- اقدامات مهندسی نظیر بنای پادگانه‌ها^۱ و بندهای تراز^۲، بندهای رسوبگر^۳، آبشکنها. کارهای مزبور، که برای جلوگیری از فرسایش شیب، و همچنین کاهش بار ته‌نشستی در جریانها به کار می‌روند. سه ویژگی مهم حوضه‌ی آبخیز شامل خاک، پوشش گیاهی و پستی و بلندی رفتار آبشناسی حوضه و فرایند تبدیل بارش را به رواناب مهار می‌کنند. از آن جا که خاک و پستی و بلندی در کوتاه مدت دگرگون

نمی‌گردند، می‌توان آنها را جزء عوامل ایستا به شمار آورد، لکن تغییر در واکنش آبشناسی یک حوضه در مقیاس زمانی میان و بلند مدت تابع تغییر در نوع و توزیع پوشش گیاهی است (میلر و همکاران، ۲۰۰۲). سیکا و همکاران (۲۰۰۳). معتقدند که تأثیرات آبشناسی کاربری اراضی و مدیریت پوشش گیاهی در قالب تغییر در ژرفای رواناب، بدهی کمترین و بیشترین بدهی لحظه‌ای، رطوبت خاک و تبخیر- تعرق آشکار می‌گردند. مطالعات انجام شده در مورد تأثیر تغییر کاربری اراضی با بهره‌وری از شبیه‌های آبشناسی، اندازه‌ی افزایش ضریب رواناب حوضه‌های آبخیز را بر اثر کاهش سطح جنگلها و توسعه‌ی اراضی کشاورزی و شهری متفاوت گزارش کرده اند (کروک و جکمن، ۲۰۰۱، فوهرر و همکاران، ۲۰۰۲).

نیهوف و همکاران (۲۰۰۲) اعتقاد دارند که تأثیر وضعیت کاربری اراضی بر فرایند بارش - رواناب بطور عمده ای به ویژگیهای بارندگی و توزیع مکانی آنبستگی دارد، و این امر تنها در بارندگیهای همرفتی با شدت زیاد قابل ملاحظه می‌باشند. بررسی منابع نشان میدهد که ترکیب شبیه‌های هیدرولیکی و آبشناسی در سالهای اخیر برای همانند سازی تأثیر تغییرات کاربری اراضی در حوضه‌های آبخیز مورد توجه قرار گرفته اند، به گونه‌ای که، به علت موفقیت این روشها، استفاده از شبیه سازی رایانه‌ای بطور فزاینده ای مورد علاقه مدیران منابع آب و راهنمای تصمیم گیران می باشد (ایون و پارکین، ۱۹۹۶).

نقش پوشش گیاهی در مدیریت غیر سازه ای سیلاب در سطح حوضه های آبخیز از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است، چه، می‌توان از طریق شبیه‌های شبیه سازی، تأثیر نمایشنامه‌های مختلف کاربری اراضی را بر وضعیت سیل حوضه بررسی نمود. ثقفیان و همکاران (۲۰۰۸) حاکی از افزایش حدود ۲۰ درصد در بدهی اوج حاصل از رگبارهای بزرگ را بر اثر تغییرات کاربری اراضی در حوضه‌ی سد گلستان در دوره‌ی ۲۵ ساله گذشته بود. در برابر این پدیده‌ی ناگوار، نمایشنامه‌های خوش بینانه‌ی کاربری اراضی، کاهش بیش از ۳۰ درصدی در بدهی اوج سیلابهای با دوره‌ی بازگشت را مژده دادند.

به دلیل پهنه‌ی زیاد حوضه‌های آبخیز منتهی به بازه‌های سیلخیز، و محدودیتهای اقتصادی، اجرای عملیات

¹-terracing

²-contour bunding

³-sediment check dams

زیر حوضه‌های مارون - جراحی است، که روان آبهای جنوب غربی زاگرس را بوسیله‌ی دو رود الله و مارون تخلیه می‌کنند. ارتفاع متوسط حوضه ۱۲۰۰ متر از سطح دریا است، و ارتفاع حوضه در خروجی آن ۳۴۰ متر، و در ارتفاعات شمال شرقی حوضه ۳۳۰۰ متر می‌باشد. میانگین بارندگی سالانه در این حوضه ۷۱۸ میلی‌متر گزارش شده است. پنج زیرحوضه‌ی اصلی شامل دشبیهی، آل خورشید، آبگلان، ابوالعباس و تلخاب، و سه زیرحوضه‌ی میانی در محدوده‌ی حوضه‌ی رودزرد قرار دارند. رود زرد از به هم پیوستن جریانهای پنج زیرحوضه‌ی اصلی تشکیل شده، و پس از طی حدود ۳۵ کیلومتر به خروجی حوضه می‌رسد. رودزرد با پیوستن به رود اعلا، رود الله را تشکیل می‌دهد. بر روی رودخانه رودزرد در محل روستای ماشین، یک ایستگاه آبسنجی فعال است. در نزدیکی ایستگاه ماشین نیز یک ایستگاه باران‌نگاری وجود دارد.

کاربری حوضه شامل اراضی زراعت آبی و دیم، جنگلهای تنک بلوط و مراتع ضعیف تا متوسط می‌باشد. زمینهای کشاورزی غالباً در مرکز حوضه و در حاشیه رود اصلی متمرکز شده‌اند. از جمله علل انتخاب این حوضه برای مطالعه، وجود آمار نسبتاً دراز مدت، و شمار و موقعیت نسبتاً مناسب ایستگاههای آبسنجی در حوضه می‌باشد. شکل ۱ موقعیت حوضه و زیرحوضه‌ها را در کشور و حوضه‌ی هندیجان - جراحی نشان می‌دهد.

مراحل تحقیق

• تعریف نمایشنامه‌ها

به منظور ارزیابی گزینه‌های کاهش سیلاب با تغییر در پوشش گیاهی، ابتدا نمایشنامه‌های مختلف تغییر کاربری اراضی، که امکان اجرایی کردن آنها در منطقه وجود داشت، مورد بررسی قرار گرفتند. این نمایشنامه‌ها براساس توان منطقه شامل بارش، خاک، شیب، و براساس اصول حفاظت خاک و آبخیزداری، با بازدید از منطقه مطالعاتی تعیین گردیدند. شکل‌های ۲، ۳ و ۴ نقشه‌های بارش سالانه، شیب و کاربری اراضی موجود حوضه‌ی رودزرد را عرضه می‌نمایند.

مهارکردن سیل به صورت یکنواخت در سطح یک حوضه سیل خیز عملی نیست، و حتی ممکن است به علت ایجاد همزمانی در آبناها این کارها آثار معکوسی نیز داشته باشند. اولویت بندی مناطق برای اجرای طرحهای مهارکردن سیل باید برپایه‌ی بررسیهای شرایط فیزیکی، اجتماعی و اقتصادی منطقه، و برآورد تأثیرات حاصل از اجرای برنامه‌ها، به تأیید برسد (جورجیویک و براک، ۱۹۹۸).

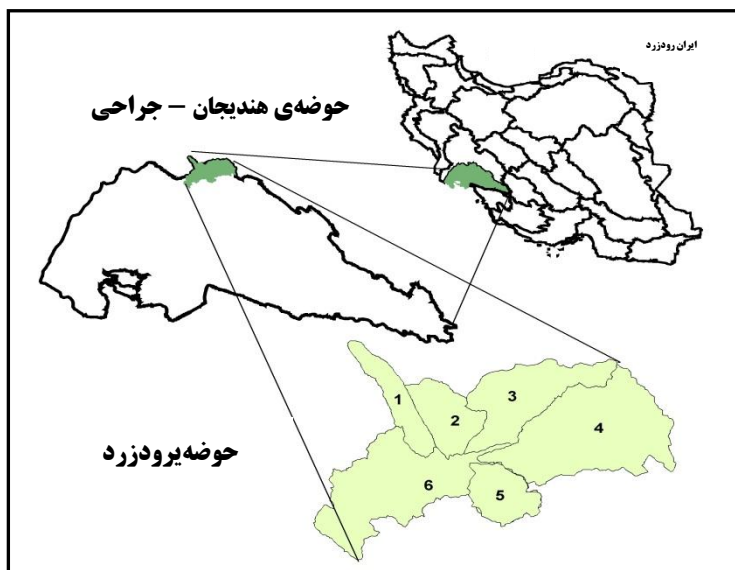
تعیین مکان و نوع تغییر در پوشش گیاهی مشروط به شناسایی مناطق سیل خیز از یک طرف، و آگاهی از امکان اعمال مدیریت بر پوشش از سوی دیگر است. در این زمینه، ثقفیان و فرازجو (۱۳۸۶)، ثقفیان و خسروشاهی (۲۰۰۵) و قرمزچشمه و همکاران (۱۳۸۴) مناطق سیل‌زا، و اولویت بندی سیل خیزی واحد‌های آبشناسی را به ترتیب برای حوضه‌های سد گلستان، دماوند و رودزرد با استفاده از تلفیق شبیه‌های آبشناسی و هیدرولیک بررسی کردند. نتایج این تحقیقات نشان دادند که مشارکت زیرحوضه‌ها در سیل‌خیزی کل حوضه، تنها تحت تأثیر مساحت و اندازه‌ی بارش آنها نبوده، و عواملی چون موقعیت مکانی زیرحوضه‌ها، و تأثیر روند یابی سیل در رودخانه اصلی نیز در وضعیت سیلابی آنها تأثیر مهمی دارند.

در این تحقیق چند نمایشنامه اعمال مدیریت پوشش، و نیز مقایسه‌ی نمایشنامه‌های مختلف از دیدگاه جدیدی مورد توجه قرار گرفته است. با اجرای روش شناسی پیشنهادی می‌توان در حوضه‌های دیگر نسبت به اولویت بندی نمایشنامه‌ها اقدام نمود.

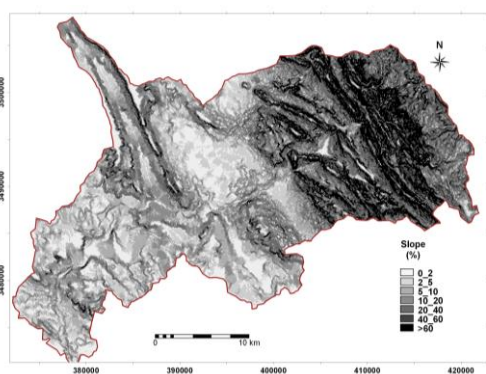
مواد و روشها

منطقه‌ی مورد تحقیق

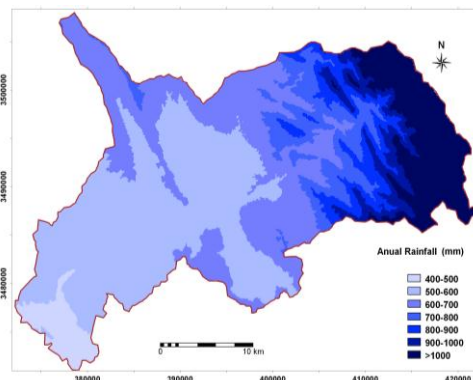
حوضه‌ی رودزرد در جنوب غربی ایران، و در شرق استان خوزستان، با مساحت تقریبی ۸۷۵ کیلومتر مربع در طولهای جغرافیایی ۴۹ درجه و ۳۹ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۱۰ دقیقه‌ی شرقی و عرضهای جغرافیایی ۳۱ درجه و ۲۱ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۴۱ دقیقه‌ی شمالی بین رشته کوههای زاگرس قرار گرفته است. این حوضه یکی از

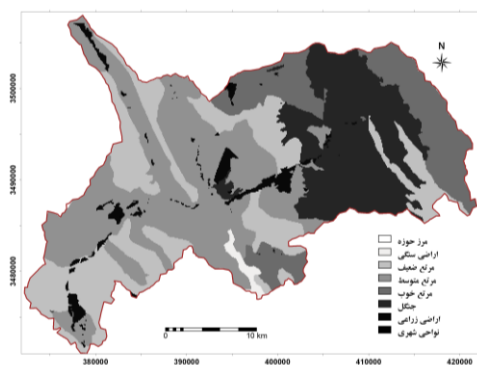
شکل ۱- موقعیت حوضه رود زرد در کشور و در حوضه هنديجان-جراحی
(نام زیرحوضه‌ها ۱- دم‌لی، ۲- آل خورشید، ۳- آبگل‌ل، ۴- ابوالعباس، ۵- تلخاب، و ۶- ماشین)

شکل ۳- نقشه‌ی شیب حوضه رودزرد.

شکل ۲- نقشه‌ی بارش سالانه در حوضه رودزرد.

شکل ۴- نقشه‌ی کاربری اراضی موجود حوضه رودزرد.

اراضی مطابق جدول ۱ برای زیر حوضه های رودزرد تعریف شد.

در نهایت با توجه به نقشه‌ی کاربری اراضی موجود هشت نمایشنامه زیستی مهار کردن سیل بر پایه‌ی تغییر کاربری

جدول ۱- فهرست نمایشنامه‌های زیستی پیشنهادی در جهت تامین همزمان اهداف توسعه کشاورزی و کاهش بدهی سیل

ردیف	نمایشنامه‌ی پیشنهادی	نام زیر حوضه	چگونگی اجرای نمایشنامه
۱	تبدیل مرتع متوسط به خوب	دشبیی و ماشین	کاهش دام در مرتع و استفاده از قرق مرتع
۲	تبدیل مرتع متوسط به خوب	تلخاب	کاهش دام در مرتع و استفاده از قرق مرتع
۳	تبدیل مرتع متوسط به خوب	آبگلل و آل خورشید	کاهش دام در مرتع و استفاده از قرق مرتع
۴	تبدیل مرتع متوسط به خوب	ابوالعباس	کاهش دام در مرتع و استفاده از قرق مرتع
۵	تبدیل مرتع به باغ	آبگلل و آل خورشید	احداث باغ در دامنه‌هایی با شیب کمتر از ۳۰ درصد
۶	تبدیل مرتع به باغ	ابوالعباس	احداث باغ در دامنه‌هایی با شیب کمتر از ۳۰ درصد
۷	تبدیل مرتع به باغ	دشبیی و ماشین	احداث باغ در دامنه‌هایی با شیب کمتر از ۳۰ درصد
۸	تبدیل مرتع به باغ	تلخاب	احداث باغ در دامنه‌هایی با شیب کمتر از ۳۰ درصد

در رابطه با شبیه‌آشناسی، لازم به یادآوری است که راههای پرشماری برای تبدیل بارش مازاد به رواناب وجود دارند، که از جمله می‌توان به روش منطقی، آبنمای واحد طبیعی، و روشهای آبنمای واحد مصنوعی SCS، اشنایدر و کلارک اشاره نمود. روش آبنمای واحد مصنوعی کلارک در دسته شبیه‌های نیمه توزیعی^۱ قرار دارد که برای تبدیل بارش مازاد به رواناب و تولید آبنمای واحد یک حوضه از دو فرایند انتقال و تسکین بهره می‌برد. در فرایند انتقال، که شامل حرکت بارش مازاد از مبدأ تا خروجی حوضه است، شبیه کلارک به زمان لازم برای حرکت بارش تا خروجی حوضه نیاز دارد، که در این راستا با استفاده از نمودار ستونی زمان-مساحت بارش مازاد تا خروجی همراه با تاخیر روندیابی می‌شود. همچنین، در این روش، تغییرات زمانی بارش مؤثر را می‌توان در محاسبات آبنمای رواناب تأثیر داد. فرایند تسکین، که شامل کاهش بزرگی بده است، بیانگر ذخیره‌ی آب در سراسر حوضه می‌باشد؛ این فرایند در روش کلارک با در نظر گرفتن یک مخزن خطی فرضی در انتهای حوضه، و روندیابی آبنمای حاصل از زمان-مساحت لحاظ می‌شود. در روش توزیعی آبنمای اصلاح شده‌ی

نمایشنامه‌های تغییر در کاربریهای مرتع و اراضی کشاورزی به این علت مد نظر قرار گرفتند که این دو کاربری طی سالیان گذشته دستخوش تغییرات عمده‌ای واقع شده، و درصد زیادی از حوضه را دربر گرفته‌اند. همان‌طور که شکل (۴) نشان می‌دهد، ارتفاعات حوضه بیشتر جنگلی یا مراتع خوب، اراضی میانی حوضه مراتع متوسط و در حاشیه رودخانه‌ها زراعت آبی و باغها و در پایین دست حوضه، تپه ماهوری با کاربری مراتع ضعیف تا متوسط، وجود دارند. در نمایشنامه‌ی تبدیل اراضی دامنه‌ای به کشتزار و باغ با توجه به بنای دو سد در زیر حوضه‌ی ابوالعباس می‌توان دامنه‌های پایین دست این زیرحوضه و حوضه‌ی آبگلل را پادگانه بندی کرد و به زراعت آبی و باغ تبدیل نمود. باتوجه به دامنه‌هایی با شیب نسبتاً کم، مساحت قابل توجهی از دو زیرحوضه قابلیت تغییر به زراعت را دارد.

• شبیه‌سازی

برای شبیه‌سازی هر یک از نمایشنامه‌های فوق و استخراج آبنمای سیل در انتهای هر زیرحوضه، سپس در خروجی کل حوضه، به ترتیب از روش نفوذ SCS-CN و شبیه‌آشناسی توزیعی ModClark و شبیه‌رند یابی هیدرولیکی HEC-RAS در طول رودخانه اصلی تا خروجی کل حوضه در حالت غیر ماندگار استفاده شد. مجموعه‌ی شبیه‌های فوق در تحقیق ثقفیان و قرمزچشمه (۱۳۸۷) برای حوضه رودزرد واسنجی و اعتباریابی شده‌اند.

¹-semi-distributed

هزینه در نمایشنامه‌های مهارکردن سیل و ارزیابی نمایشنامه‌ی برتر به راحتی بهره جست. در این راستا، میزان تغییرات بدهی اوج آبنمای خروجی یک حوضه به عنوان سود حاصل از تغییرات کاربری اراضی، و اندازه‌ی تغییر در عدد منحنی یک حوضه به عنوان معرف هزینه اجرایی در نظر گرفته شد. از نسبت این دو کمیت برای ارزیابی نمایشنامه‌های مورد بررسی استفاده گردید:

$$E_i = \frac{\Delta Q / Q}{\Delta CN * \Delta A_i / A_i} \quad (2)$$

که در آن E_i = شاخص ارزیابی برای زیرحوضه i ام، ΔQ = تفاضل بدهی حداکثر نمایشنامه‌ی مورد بررسی در هر زیرحوضه نسبت به بدهی اولیه (متر مکعب بر ثانیه) در محل خروجی، Q = بدهی اوج اولیه (متر مکعب بر ثانیه)، و ΔCN = تغییر عدد منحنی به ازای نمایشنامه‌ی مورد بررسی هر زیر حوضه که در مساحت ΔA_i از مساحت کل زیرحوضه (A_i) اعمال شده است.

در این رابطه، به ازای هر زیرحوضه و هر نمایشنامه نسبت سود-هزینه اجرای هر یک از گزینه‌های مهارکردن سیل به صورت شبه اقتصادی محاسبه می-گردد. نسبت بالاتر بیانگر برتری نمایشنامه مربوطه و اولویت بالاتر آن زیرحوضه در اعمال نمایشنامه در مهار کردن سیل می باشد. از آنجا که گزینه‌های زیستی در قالب تغییر کاربری اراضی، و در پی آن تغییر عدد منحنی، شبیه سازی می شود، لذا در این تحقیق میزان تغییر در عدد منحنی به عنوان هزینه‌ی اجرای گزینه‌ی مورد بررسی لحاظ شد. بنابراین، در شرایطی که گزینه-های دیگر از مهارکردن سیل مانند عملیات ساختمانی مورد نظر باشد، باید عامل آشناسی مرتبط با آن گزینه، که می تواند معادل هزینه‌ی اجرایی آن باشد، در مخرج کسر قرار گیرد.

نتایج و بحث

• نتایج شبیه سازی نمایشنامه‌ها

نمایشنامه‌های پیشنهادی در جدول ۱ بیان می-دارند که در کدام زیرحوضه چه نوع اقدام زیستی مهارکردن سیل اعمال گردد. از آن جا که برای تمام

کلارک (ModifiedClark) زمان پیمایش برای کلیه‌ی سلولهای یک حوضه محاسبه، سپس نمودار ستونی زمان-مساحت استخراج می‌گردد. زمان پیمایش هرسلول تا خروجی حوضه از رابطه‌ی زیر پیشنهاد شده است (کل و فیلمن، ۱۹۹۸):

$$t_E = T_c \left(\frac{l_E}{l_{in}} \right)$$

که در آن t_{cell} زمان پیمایش از هر سلول تا خروجی حوضه، T_c زمان تمرکز حوضه، l_{cell} فاصله‌ی هر سلول تا خروجی حوضه، و l_{max} بیشترین طول مسیر جریان آب در حوضه می باشند.

برای هر نمایشنامه، ابتدا تغییرات مورد نظر در نقشه‌ی کاربری اراضی حوضه اعمال گردید. با توجه به کاربری جدید در هر نمایشنامه، به ازای وقوع رگبار طراحی (بارش با دوره‌ی بازگشت ۱۰۰ ساله در تداوم ۱۰ ساعت برابر با زمان تمرکز حوضه) شبیه ModClark اجرا شد و آبنمای خروجی هر زیر حوضه به‌دست آمد. سپس تأثیر هر یک از نمایشنامه‌ها در خروجی کل حوضه با اجرای شبیه هیدرولیکی HEC-RAS آبنمای خروجی تعیین گردید.

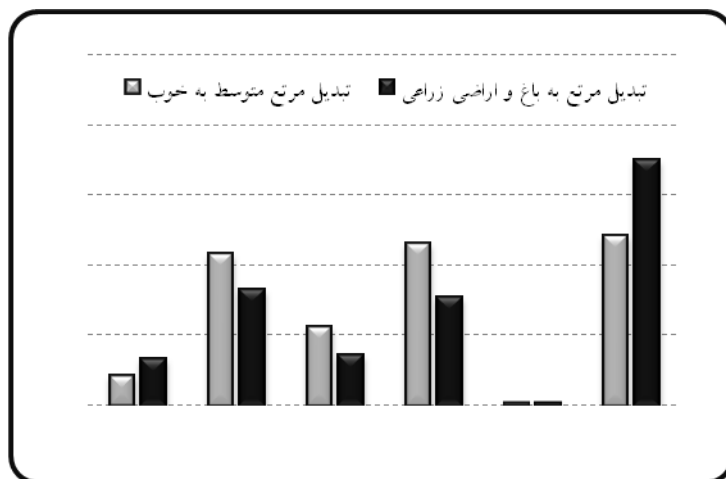
• شاخص ارزیابی نمایشنامه‌ها

با شبیه سازی هر یک از نمایشنامه‌های تغییر کاربری اراضی می توان آبنمای خروجی را در هر زیرحوضه محاسبه، و با روندیابی، آبنمای خروجی کل حوضه را به دست آورد. برای ارزیابی هر یک از نمایشنامه‌ها یکی از روشهای رایج محاسبه‌ی سود حاصل از اعمال هر یک از نمایشنامه در مقابل هزینه‌ی اجرای آن می باشد. نمایشنامه برتر به ازای بیشترین سود در برابر هزینه‌ی کمتر مشخص خواهد شد. در این مرحله، برای محاسبه‌ی سود حاصله می توان عوامل مختلفی را دخالت داد، که مهمترین آنها اندازه‌ی زیانه‌ی وارده به‌وسیله‌ی سیل می باشد. برآورد این زیانه‌ی نیازمند به انجام عملیات میدانی گسترده ای بوده و به راحتی امکان پذیر نمی باشد.

در این تحقیق رابطه‌ای براساس عوامل آشناسی حوضه ارائه می شود که بتوان از آن در محاسبه‌ی سود و

صورت درصد بیان شده است. در جدول ۲ نیز مساحت هر زیرحوضه آمده است.

مساحت یک زیرحوضه قابلیت اجرای گزینه مربوطه وجود ندارد؛ لذا، در شکل ۵، مساحت هر یک از زیرحوضه‌ها که در معرض نمایشنامه مربوطه قرار خواهد گرفت، به

شکل ۵- درصد مساحت در معرض تغییر کاربری اراضی هر یک از زیرحوضه‌ها.

ارتفاعات آن، و نیز وضعیت جنگلی، تغییرات زیستی زیادی را نمی‌توان ایجاد کرد، بطوری‌که مساحت تغییر یافته برای بهبود مرتع در حدود ۲۰ درصد کل پهنه‌ی آن می‌باشد. در مجموع، کل تغییرات ایجاد شده در نمایشنامه‌ی بهبود مرتع ۲۲۰ کیلومتر مربع، و تبدیل مرتع به اراضی کشاورزی و باغی ۱۹۷ کیلومتر مربع، می‌باشد.

با اجرای شبیه بارش- رواناب ModClark در زیرحوضه‌ها، آبنمای خروجی از هر زیرحوضه مشخص شد و با روندیابی آبنماهای تولیدی در نرم افزار HEC-RAS به آبنمای خروجی کل حوضه دست یافتیم. برپایه‌ی رخدادهای رگبار طراحی، بدهی اوج خروجی کل حوضه ۱۷۸۸ متر مکعب بر ثانیه خواهد بود. بدهی اوج هر یک از زیرحوضه‌ها در جدول ۲ آمده است.

زیر حوضه‌ی دمدلی، به دلیل شیب زیاد و سازندهای فرسایش پذیر نامناسب (توده‌های آهکی آسماری و سازندهای آغاچاری)، و نیز بارندگی کم، قابلیت بهبود پوشش گیاهی را ندارد. زیر حوضه‌های تلخاب و آبگللال دارای پستی و بلندی دشتی بیشتری بوده، و استعداد زیادی برای بهبود پوشش گیاهی داشتند، بطوری‌که زیر حوضه‌ی تلخاب در نمایشنامه تبدیل اراضی مرتعی به اراضی زراعی و باغها با بیش از ۶۹ درصد، حداکثر تغییرات را به خود اختصاص داده است. زیر حوضه‌ی ماشین، باوجود پستی و بلندی نسبتاً مناسب (شیب کم در دامنه‌ها و حاشیه رودخانه) به دلیل قرار گرفتن در سازندهای آغاچاری و گچساران توان قابل توجهی را برای بهبود پوشش گیاهی ندارد. در زیر حوضه‌ی ابوالعباس، به دلیل کوهستانی و پر شیب بودن

جدول ۲- بدهی اوج زیرحوضه‌ها به ازای رگبار طراحی

زیرحوضه	تلخاب	دشبیه	آل خورشید	ابوالعباس	آبگللال	ماشین
مساحت (km ²)	۶۳/۹	۶۶/۸	۷۸/۵	۲۸۸/۰	۱۵۵/۲	۲۵۷/۳
بدهی اوج (متر مکعب بر ثانیه)	۱۵۷/۲	۱۴۷/۳	۱۶۴/۹	۷۵۷/۵	۳۳۱/۵	۵۱۷/۶

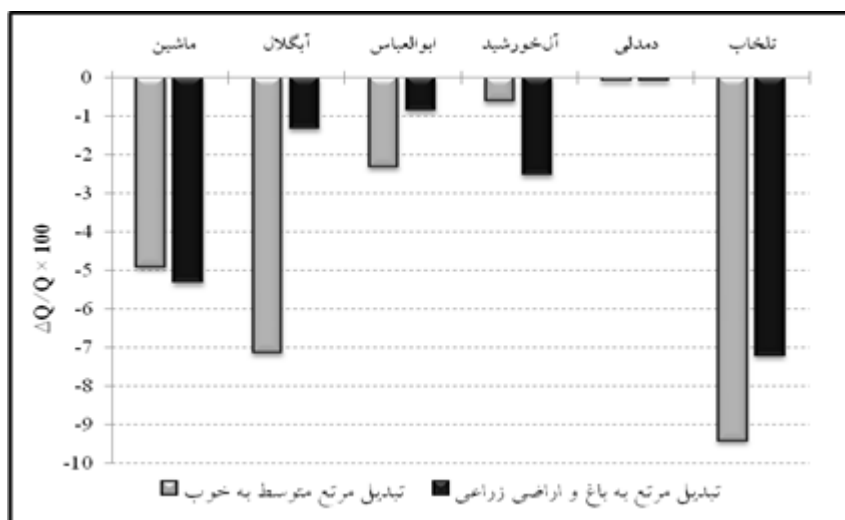
نمایشنامه‌ها، و انتخاب نمایشنامه‌ی برتر، از شاخص E استفاده می‌شود، شاخص E نسبت سود به هزینه براساس عوامل آشناسی می‌باشد. شکل ۶ تغییرات بدهی اوج را به ازای اجرای هر نمایشنامه در خروجی هر

تاثیر اجرای هر نمایشنامه به صورت تغییر در میزان عدد منحنی هر زیرحوضه، و میزان تأثیر آن بر کاهش بدهی اوج شبیه سازی شد. همان‌گونه که ذکر گردید، در این تحقیق برای ارزیابی هر یک از

بیش از ۹ درصد بیشترین بدهی لحظه‌ای را در خروجی همان زیر حوضه به‌دنبال داشت؛ کمترین تغییر نیز در زیر حوضه‌ی دمدلی، با کمتر از ۰/۱، درصد به‌دست آمد، که ناشی از مساحت قابل تغییر خیلی کم در آن زیرحوضه است. بطور کلی، کاهش بدهی حداکثر در زیر حوضه‌ها در نمایشنامه‌ی بهبود وضعیت مرتع نسبت به نمایشنامه‌ی تبدیل مرتع به اراضی زراعی و باغها بهتر است.

زیرحوضه نشان می‌دهد. منظور از میزان تغییر بدهی اوج، اختلاف بدهی اوج پیش و پس از اجرای هر نمایشنامه در هر زیرحوضه می‌باشد؛ این نسبت در واقع همان صورت کسر شاخص ارزیابی است.

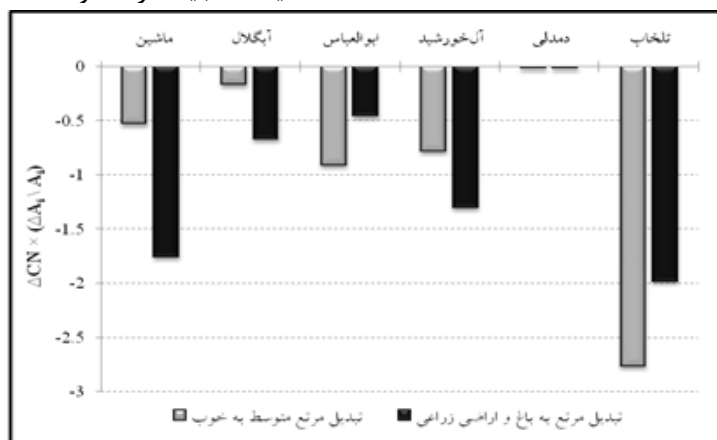
همان‌گونه که انتظار می‌رفت، اندازه‌ی تغییرات بیشترین بدهی در زیر حوضه‌ها با توجه به نمایشنامه‌های تعریف شده متفاوت است. نمایشنامه‌ی تبدیل کاربری مرتع فقیر به مراتع خوب در زیر حوضه‌ی تلخاب کاهش

شکل ۶- تغییرات بدهی اوج به ازای اجرای هر نمایشنامه در خروجی هر زیرحوضه.

براین اساس، زیرحوضه‌ی تلخاب بیشترین تغییرات CN را به ازای هر دو نمایشنامه دارد؛ بنابراین، می‌توان گفت که تغییرات CN در گزینه‌ی تبدیل مرتع به باغ در بیشتر زیرحوضه‌ها بیشتر از گزینه دیگر است، و این بدین معناست که هزینه‌ی بیشتری برای اجرای این نمایشنامه باید صرف شود.

تغییرات وزنی فراسنج آبخش‌شناسی عدد منحنی، که در این تحقیق به عنوان شاخصی برای بیان هزینه اجرایی هر یک از نمایشنامه‌ها در نظر گرفته شده، براساس دو نمایشنامه‌ی مورد بحث، و در هر یک از زیرحوضه‌ها، در شکل ۷ آمده‌اند.

شکل ۷- تغییرات وزنی عدد منحنی در هر یک از زیرحوضه‌ها.

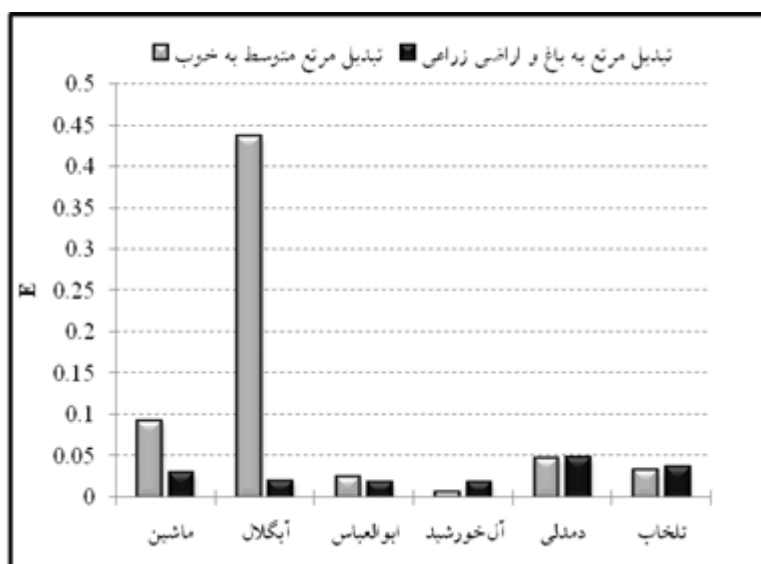
ای معادل با کاهش ۰/۲ عدد منحنی، می توان از سودی معادل با ۷ درصد بهره جست، در صورتی که در زیرحوضه‌ی تلخاب، کاهش ۹ درصد بدهی اوج به ازای صرف هزینه‌ی ای معادل با کاهش ۲/۷۵ در میزان CN رخ خواهد داد. در این شرایط منطقی است که زیرحوضه‌ی آبگلان به عنوان اولین نامزد برای اعمال گزینه‌های زیستی مهارکردن سیلاب در نظر گرفته شود، که نوع عملیات زیستی هم در آن، تبدیل مرتع متوسط به خوب خواهد بود. در این زیرحوضه، به ازای تغییرات کمتر CN و با عبارتی صرف هزینه کمتر، با سود بیشتری مواجه خواهیم بود. دومین زیرحوضه‌ی مناسب برای دریافت گزینه زیستی مهارکردن سیل، براساس شکل ۸، حوضه‌ی ماشین است.

نمایشنامه‌ی برتر (تبدیل مرتع متوسط به خوب) را می توان با اعمال مدیریت صحیح مرتع مانند استراحت، قرق، و در صورت نیاز بذرپاشی، کودپاشی، بذرکاری، بوته کاری و کپه کاری در زیرحوضه‌های انتخابی اجرا کرد.

• تأثیر نمایشنامه‌ها در خروجی زیرحوضه‌ها و کل حوضه

تأثیر نمایشنامه‌های مورد بررسی ابتدا در بدهی اوج خروجی از هر یک از زیرحوضه‌ها، سپس تأثیر آنها در میزان بدهی اوج خروجی از کل حوضه، مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این ارزیابی براساس رابطه‌ی ۲ به ترتیب در شکل‌های ۸ و ۹ ارائه شده‌اند. بررسی تأثیر نمایشنامه‌ها به منظور کاهش بدهی هر زیرحوضه نشان داد که نمایشنامه‌ی بهبود مرتع از وضعیت ضعیف و متوسط به وضعیت خوب در جهت کاهش بدهی حداکثر زیرحوضه مناسبتر است. در نمایشنامه‌ی تبدیل مراتع به باغ، هزینه‌ی بیشتری پرداخت می‌شود، در صورتی که کاهش بدهی، و یا سود حاصل، تقریباً کمتر است (شکل ۷). لذا، شاخص E برای این گزینه مقادیر کمتری را شامل می‌شود (شکل ۸).

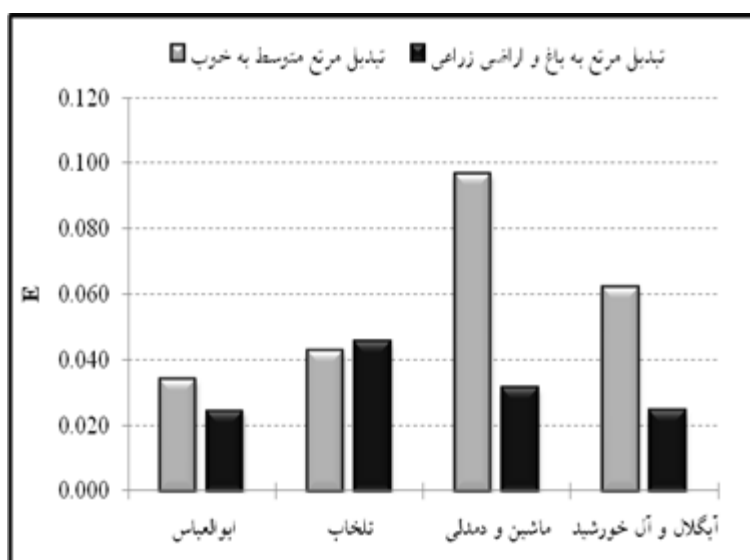
در زیرحوضه‌ی آبگلان، به ازای کاهش ۷ درصد بدهی اوج می بایست در حدود ۰/۲ فراسنج CN زیرحوضه را کاهش داد، و به عبارتی دیگر، با صرف هزینه

شکل ۸- شاخص ارزیابی نمایشنامه‌های تغییر کاربری اراضی زیر حوضه‌ها در خروجی هر زیر حوضه.

خوب نسبت به دیگر نمایشنامه‌ها برتری دارد. بهترین مکانهای مناسب برای اعمال این گزینه زیرحوضه‌های ماشین و دمدلی بوده، و در مرتبه‌ی دوم، زیرحوضه‌های آبگلان و آل خورشید قرار دارند.

از سوی دیگر تأثیر نمایشنامه‌های تغییر کاربری اراضی نیز در کاهش بدهی اوج خروجی از کل حوضه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این ارزیابی براساس رابطه‌ی ۲ در شکل ۹ ارائه شده است. در این بررسی نیز همانند قبل، نمایشنامه‌ی تبدیل مرتع متوسط به مرتع به

شکل ۹- شاخص ارزیابی نمایشنامه‌های تغییر کاربری اراضی زیر حوضه‌ها در خروجی کل حوضه.

نتیجه گیری

از نقطه نظر مهار کردن سیل و اجرای گزینه‌های مختلف آن، محدودیتهای اقتصادی و اجرایی همواره کارشناسان را با دو پرسش پایه‌ای روبرو می‌کنند: چه نمایشنامه‌ای و در چه مکانی اعمال گردد به گونه‌ای که بیشترین تأثیر را در مهار کردن سیل داشته باشد. از سوی دیگر باید اعتبارات اختصاص یافته نیز به بهترین وجه هزینه گردند. در این راستا، تعریف صحیح تابع، هدف شامل کاهش توأمان هزینه و زیان کمک شایانی خواهد کرد. از طرف دیگر، استخراج اطلاعات مورد نیاز برای تعریف تابع زیان از مراحل دشوار، زمان‌بر، و پرهزینه می‌باشد. در این تحقیق، نسبت سود-هزینه به‌نحوی تعریف شد که در آن سود و هزینه به صورت توابعی از عوامل آبشناسی حوضه بیان می‌گردند.

برای بررسی عملکرد رابطه‌ی سود-هزینه، پیشنهادی برای تعیین پراکنش مکانی گزینه‌های مهار کردن سیل حوضه رودزرد، دو نمایشنامه‌ی ارتقاء مراتع و تبدیل مراتع به اراضی زراعی و باغ به عنوان عملیات زیستی مهار کردن سیل انتخاب گردیدند. در رابطه‌ی سود-هزینه، درصد کاهش بدهی اوج به عنوان سود حاصل از اجرای گزینه‌های مهار کردن سیل، و تغییر در عدد منحنی به عنوان هزینه‌ی اجرای گزینه در نظر گرفته شد. بدهی اوج در یک مرحله براساس آبنمای

تولیدی در خروجی هر زیرحوضه، سپس در خروجی کل حوضه تعیین می‌گردد.

در ارزیابی نمایشنامه‌ها براساس رابطه‌ی سود-هزینه، پیشنهادی مشخص شد که نمایشنامه ارتقاء و بهبود مراتع نسبت به نمایشنامه تبدیل مراتع به باغ و کشتزارها در کاهش بدهی اوج، هم در خروجی هر زیرحوضه و هم در خروجی کل حوضه، موثرتر است. در راستای تعیین پراکنش مکانی گزینه زیستی مهار کردن سیل، براساس رابطه‌ی پیشنهادی نتایج به‌دست آمده حکایت از آن داشتند که برای کاهش بدهی اوج خروجی از زیرحوضه، اولویت اول و دوم را زیرحوضه‌های آبگللال و ماشین، با اندازه‌ی شاخص E حدوداً ۰/۴۵ و ۰/۱ به خود اختصاص می‌دهند. در این زیرحوضه‌ها، با صرف هزینه‌ی کمتر می‌توان به کاهش بدهی اوج بیشتری دست یافت. با محاسبه‌ی رابطه‌ی ۲، به ازای اعمال نمایشنامه منتخب و بدهی اوج آبنمای خروجی از کل حوضه، مشخص شد که زیرحوضه‌های ماشین و دمدلی با $E \approx 1$ در اولین اولویت مکانی برای اعمال این نمایشنامه، و زیرحوضه‌های آبگللال و آل خورشید با $E \approx 0.16$ در دومین اولویت مکانی جای دارند.

در عمل، با بهبود وضعیت پوشش گیاهی در نمایشنامه‌های ذکر شده کاهش بیشتری در بدهی اوج رخ خواهد داد، چه، این شبیه تأثیر پوشش گیاهی را بر

- roach. Proc. of the Third Int. Conf. on Water Resour. and Environ. Res. Dresden University of Technology. p. 387-391.
8. Kull, D., W. and Feldman, A. D. 1998. Evolution of Clark's unit graph method to spatially distributed runoff. J Hydrol Eng ASCE. 3(1): 9-19.
 9. Miller, S.N., Kepner, W.G. Mehaffey, M.H. M.R.C., Hernandez, Miller, D.C., Goodrich, Devonald, Heggem, K. D. T. and Miller, W.P. 2002. Integrating landscape assessment and hydrologic modelling for land cover change analysis. J. the Am. Water Resour. Assoc. 38: 915-929.
 10. Niehoff, D., Fritsch, U. and Bronestert, A.. 2002. Land use impacts on storm-runoff generation: Scenario of land use change and simulation of hydrological response in a Meso-Scale Catchment in SW-Germany. J. Hydrol. 267: 80-93.
 11. Omidvar, B., and Khodaei, H. 2008. Using value engineering to optimize flood forecasting and flood warning systems: Golestan and Golabdare watersheds in Iran as case studies. Natural Hazards 47:281-296.
 12. Reichold, L., Zechman, E. M. D. Brill, and Holmes, H. 2010. Simulation-optimization framework to support sustainable watershed development by mimicking the predevelopment flow regime. J. Water Resour. Plan. and Manag. 136: 366-375.
 13. Saghafian, B., and Khosroshahi, M. 2005. Unit response approach for priority determination of flood source areas. J. Hydrol. Eng. . ASCE 10:270- 277.
 14. Saghafian, B., Farazjoo, H. Bozorgy, B. and Yazdandoost, F. 2008. Flood وضعیت نفوذ پذیری و نگهداشت اولیه خاک لحاظ نمی‌نماید. علاوه بر آن، یکی از نقطه ضعفهای روش SCS در محاسبه‌ی CN و تغییرات آن، بخصوص در شرایطی که خاک در گروه آشناسی D است، تأثیر تغییر کاربری در CN بسیار اندک دارد. این تحقیق روشی نوین را برای تعیین پراکنش مکانی عملیات مهار کردن سیل در راستای کاهش هزینه‌ها ارائه می‌دهد.
- ### منابع
۱. ثقفیان، ب.، و فرازجو، ح.، ۱۳۸۶. تعیین مناطق مولد سیل و اولویت بندی سیل خیزی واحد های هیدرولوژیک حوضه سد گلستان. علوم و مهندسی آبخیزداری ایران. شماره (۱) ۱: ۱-۱۱.
 ۲. ثقفیان، ب.، قرمزچشمه، ب.، ۱۳۸۷. تغییرات مکانی شدت سیل خیزی. تحقیقات منابع آب ایران ۴(۱): ۲۸-۳۹.
 ۳. قرمزچشمه، ب.، ثقفیان، ب.، و نوذری، ح.، ۱۳۸۴. توزیع مکانی شدت سیل خیزی در واحدهای آشناسی (مطالعه موردی حوضه رودزرد). پنجمین کنفرانس هیدرولیک ایران کرمان.
 4. Croke, B.F.W., and A.J. Jakeman. 2001. Predictions in catchment hydrology: an Australian prespective. Marine and Fresh Water Resource. 52: 65-79.
 5. Djordjevic, B. and S. Bruck. 1998. System approach to the selection of priority areas of erosion control with implications of the water resources subsystem. Proc. 4th Int. Sym. River Sedimentation. Beijing, China. 1547-1554.
 6. Even, J. and G. Parkin. 1996. Validation of catchment models for prediction land use and climate change impacts: 1. Method. J. Hydrol. 175: 583-564.
 7. Fohrer, N., Steiner, N. and Moller, D. 2002. Multidisiplinary trade-off function for ;and use option in low mountain ranges area: A modelling app-

2003. Low flow and high flow responses to converting natural grassland into blue gum (*Eucalyptus globulus*) in Nilgiris Watersheds of South India. J. Hydrol. 270: 12-26.

intensification due to changes in land use. Water Resour. Manag. 22:1051–1067

15. Sikka, A.K., Sarma, J.S., Sharda, V.N., Samraj, P and Lakshmanam, V.